

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla ... pártfogó ügyvéd (címe) által képviselt felperesnek - az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztály (ügyintéző: ..., 1363 Budapest, Pf. 24.) által képviselt **BÁCS-KISKUN MEGYEI BÍRÓSÁG** alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2006. december 4. napján kelt 5.P.20.161/2006/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A felperes pártfogó ügyvédjének díját 6.000.- (Hatezer) Ft-ban állapítja meg.

Az ítélet megküldésével megkeresi az ítéltábla gazdasági hivatalát, hogy a pártfogó ügyvéd díját a felperes költségmentessége folytán az ellátmányból fizesse ki.

A fellebbezési eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes ellen a Kecskeméti Városi Bíróságon B.226/2001. szám alatt becsületsértés vétsége miatt indult magánvádas eljárás a perben nem álló **/személy neve 1/** feljelentése alapján.

A feljelentésben megjelölt **/cím 1/** szám alatti lakcímről idézett felperes a tárgyaláson vádlottként megjelent, a bíróságon e címet tartózkodási helyeként, míg a **/cím 2/** szám alatti lakását állandó bejelentett lakóhelyeként jelölte meg. Előzőleg a bírósághoz intézett beadványán a feladó címeként ugyancsak a **/cím 1/** alatti címet tüntette fel.

Kijelölés folytán az ügyet a továbbiakban a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság tárgyalta B.117/2003. számon. A 2004. május 12. és május 25. napjára kitűzött tárgyaláson a felperes nem jelent meg, idézése nem volt szabályszerű. A bíróság a következő tárgyalást 2004. június 29. napjára tűzte ki, amelyre a felperest vádlottként mindkét címről idézte. A felperes a **/cím 2/** szám alá kézbesített idézést 2004. június 26-án vette át, az **/cím 1/** szám alatti címre küldött idézés pedig „Nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. A posta a küldemény érkezéséről szóló értesítést 2004. május 28-án, majd 2004. június 7-én helyezte postaládába.

A felperes a 2004. június 29-én 13 órára kitűzött tárgyaláson nem jelent meg. A bíróság az idézést szabályszerűnek tekintette és elrendelte a felperes 14 órára történő elővezetését. Erre a időpontra a rendőrség az elővezetést foganatosítani nem tudta, mert a felperes egyik lakcímén sem volt fellelhető. A bíróság emiatt a tárgyalást ismételten elhalasztotta, az elővezetési parancsot visszavonta. Időközben - a tárgyalás elhalasztása után - a felperest a rendőrségre elővezették.

A bíróság az eljárást 2005. június 7. napján tartott tárgyaláson 25. számú végzésével a vád elejtése miatt megszüntette.

A felperes keresetében 1.000.000.-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozással, hogy a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság az elővezetést jogellenesen rendelte el.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest 14.661.-Ft perköltség megfizetésére. Jogi okfejtése szerint a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére a Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt általános és a Ptk. 349. §-ában írt speciális feltételek együttes megvalósulása esetén kerülhet sor. Utalt arra, hogy az elővezetés elrendelése kapcsán nem volt olyan jogorvoslati lehetőség, amelyet a felperesnek ki kellett volna merítenie. Az alperes kártérítő felelősségének érdemét illetően vizsgálta, hogy az elővezetés megfelelt-e az elrendelésekor irányadó 1998. évi XIX. törvény (Be.) rendelkezéseinek. Megállapította, hogy a 2004. június 29-i tárgyalásra a felperes **/cím 2/** szám alól történő idézése nem volt szabályszerű, mivel azt csak június 26-án, a tárgyalást megelőző 3 nappal korábban vette át a Be. 279. § (3) bekezdésében írt 5 napos határidővel szemben. Emiatt nem bír jelentőséggel a felperes azon előadása, amely szerint a tértivevényen szereplő aláírás nem tőle származik. A **/cím 1/** szám alatti címre történő kézbesítés szabályszerű volt: a posta a vétiv tanúsága szerint a kézbesítést két alkalommal megkísérelte, a második értesítés levélszekrénybe történő helyezéséhez képest az idézés 2004. június 14. napján kézbesítettnek tekintendő.

A bíróság jogszerűen járt el, amikor a felperest e címről idézte, hiszen a személyes meghallgatásra az e címről történt idézésre megjelent, azt tartózkodási helyeként jelölte meg. Ilyen körülmények között a tárgyalás a felperes részéről elmulasztottnak tekintendő, ezért az alperes a Be. 68. §-a alapján jogszerűen intézkedett elővezetéséről. Az elővezetés foganatosításának mikéntje az alperes magatartásán kívül eső körülmény. A pervesztés felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes tárgyaláson való megjelentetésével kapcsolatos utazási költségének, mint perköltségnek a megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, annak keresete szerinti megváltoztatása iránt. Álláspontja szerint téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása, amely tartózkodási helyeként a **/cím 1/** szám alatti címet jelöli meg, ezt cáfolja az elsőfokú eljárásban bemutatott lakcímbejelentés, ilyen cím azon nem szerepel. Utalt arra, hogy a posta csak a bejelentett címre kézbesít. Nem tekinthető szabályosnak az idézőnek a tárgyalást megelőző három nappal korábban történő kézbesítése, ilyen rövid idő nem alkalmas a kimentés bíróságra történő eljuttatására. Alaptalan az az ítéleti megállapítás, hogy a posta az **/cím 1/** szám alatti címre a kézbesítést kétszer kísérelte meg. A rendőrség az elővezetést a rendőrségre teljesítette, nem pedig a bíróságra, ahogyan azt az ítélet rögzíti. A másodfokú tárgyaláson kifejtette azon álláspontját, mely szerint az eljáró bíró csak az elmulasztott tárgyalást követő, az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló 8 napos határidő elteltét követően rendelkezhetett volna az elhalasztott tárgyalásra történő elővezetéséről. Sérelmezte, hogy a büntetőeljárásban kérelme ellenére részére védőt nem rendeltek ki. Kifogásolta az alperes útiköltségében történő marasztalását azon okból, hogy annak megfizetését anyagi helyzete nem teszi lehetővé.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, ítéletét kifogástalanul megindokolta, ezért az ítéletábra ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán utal az alábbiakra:

A lakcím bejelentése államigazgatási aktus, amelynek célja az erre vonatkozó adatok nyilvántartása. A bíróság a vádlottat a rendelkezésre álló azon címről idézi, amelyen ténylegesen fellelhető, függetlenül, hogy az a nyilvántartásban, illetve okmányaiban bejelentettként szerepel-e. A csatolt büntető iratokból egyértelműen kitűnik, hogy a felperes a **/cím 1/** szám alatti címről idézhető volt, azt maga is tartózkodási helyeként jelölte meg.

Ezért - ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította - jogszerűen járt el az alperes az idézés e címre is történő kézbesítésének elrendelésekor. A posta a küldeményt a feladó által megjelölt helyre kézbesíti (a postáról szóló 2003. évi C1. törvény 16. § (1) bekezdés), nem pedig a címzett bejelentett lakcímére, ezért téves az ezzel kapcsolatos fellebbezési előadás.

Az iratoknál elfekvő vétív igazolja az idézés kétszeri kézbesítése megkísérlésének tényét, így az elsőfokú ítélet által is hivatkozott Be. 70. § (7) bekezdése alapján azt a kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kellett tekinteni, azaz a felperes 2006. június 29. napjára történő idézése szabályszerű volt.

A Be. 281. § (2) bekezdése értelmében a tanács elnökének a lehetőséghez képest intézkednie kell, hogy a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent vádlottat vezessék elő.

Az eljáró bíró e jogszabályi rendelkezésnek megfelelően járt el a felperes elővezetésének elrendelésekor. Ebből következően alaptalan a felperes fellebbezési tárgyaláson ezzel összefüggésben tett előadása.

Az elővezetés elrendelése konkrét időpontra és helyre vonatkozott, fogatosításának eredménytelensége folytán okafogyottá vált.

Ezért a perbeli jogvita szempontjából közömbös az, hogy a felperest ezen időpontot követően a rendőrségre elővezették.

A felperes az eljárásban mindvégig az alperes elővezetésével kapcsolatos intézkedését sérelmezte, a védő kirendelésével kapcsolatos mulasztásra csak fellebbezésében hivatkozott. Ez olyan új ténynek minősül, amelynek érdemi vizsgálatát a Pp.235. § (1) bekezdése kizárja.

A felperes alaptalanul sérelmezi az elsőfokú ítélet perköltségben marasztaló rendelkezését is.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni.

Az ellenérdekű fél költségében való marasztalás szempontjából a peresztes fél jövedelmi, vagyoni viszonyai nem bírnak jelentőséggel. A személyes költségmentesség kedvezményében részesülő fél sem mentesül az ellenfél javára megítélt költség megtérítésének kötelezettsége alól (Pp. 86. § (3) bekezdés).

A Pp. 75. § (1) bekezdése alapján perköltség az alperes által érvényesített, a tárgyaláson való megjelenésével kapcsolatosan felmerült útiköltség, amelynek mértékét az elsőfokú bíróság a Pp. 79. § (1) bekezdése szerint eljárva helytállóan állapította meg.

Az 1949. évi XX. tv. (A Magyar Köztársaság Alkotmánya) 45. § (1) bekezdése értelmében az igazságszolgáltatást a bíróságok gyakorolják.

Nincs más olyan szervezet, mely a bíróság alperes elleni perben eljárhatna, alaptalan a felperes ezzel kapcsolatos fellebbezési kifogása.

Az alperesnek a fellebbezési eljárásban költsége nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt illetéket és a képviseletét ellátó pártfogó ügyvéd módosított 7/2002. (III. 30.) IM. számú rendelet alapján megállapított díját a 6/1986. (VI. 26.) IM. számú rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d, 2007. május 23.

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Hámori Attila sk.
a tanács elnöke	táblabíró	táblabíró